

آیات از سوره فاطر یافت می‌شوند:
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾
 ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخَذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾
 ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾
 ﴿إِنِّي يَصْعَدُ الْكَلِمَ الطَّيِّبَ وَالْعَمَلَ الصَّالِحَ يَرْفَعُهُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾

همه آن ح ر و ف پ ر ا ک ن د ه را آورد و جمع کرد در خطی مستقیم،
 کلمات زیبایی شدند؛

تاریخ از آن به بعد سرمشقش را از سرزمین «کرب» و «بلا» نوشت...

کاشفک

گردان نامه

کربلایه می‌شود...

از گردان علمداری

«در این سفر هرچه بیشتر بتوانی از دل‌بستگی‌هایت بُری، بیشتر بهره‌می‌بری و بزرگ‌تر می‌شوی.» این را زائرمان که تازه از کربلا برگشته بود، گفت؛ وقتی از او خواستیم از کربلا برایمان بگویید. درست در روزی که قرار بود سوره زمر بخوانیم (سوره‌ای که علمدار کربلا را می‌توان در مفاهیم آن دید!). این هم‌زمانی را به فال نیک گرفتیم و سعی کردیم بیشترین بهره را ببریم. صاحب گردان هم عنایتی فرمود و با زائرش محفلمان را کربلایی کرد.

هر که در این کوی هنرمندتر است جام بلا بیش‌ترش می‌دهند

معرفی گردان ادبی امام سجاد (ع)

اسمش را گذاشتند گردان ادبی امام سجاد(ع)! قضیه این است که آدم‌ها، آن دسته‌شان که بلا دیده‌اند، می‌دانند هنر یعنی چه، ادب چیست، لطافت چطور در ابرازهای آدمی می‌جوشد! چون بلا بهانه رجوع دم به دم انسان به رافع نیازی است که درک حضورش عالم را در چشم مخلوق زیبا، لطیف و بر نظم می‌کند. این را آقای شاهد اعظم مصائب خوب می‌دانند! آنقدر که بروز ایشان می‌شود مجموعه‌ای از زیباترین دعاها که حالات مختلف ابراز نیاز را نمایان می‌کند. اسمش شد: صحیفه سجادیه.

بلادیدگان عالم، هنرمندترین‌ها‌یند. هنرمندی به قلم رقصانی و خیال‌پردازی نیست. این مهم‌ترین تفاوت ادبی نوشت مبتنی بر توحید با ادبیات رایج بازار است. هنر ادبی و حیانی، ارتباط مستقیم با حقیقت ثابت هستی و درک نیاز به او دارد. مثل فضایی که صحیفه سجادیه دارد، در عین ادبیانه بودن ساختار و محتوای آن.

مدت‌ها پیش، جمعی از بچه‌های مدرسه قرآن، به قصد این‌که «قرآن‌که می‌خوانیم، هم تدبر کنیم، و هم از لطافت وحی، خوشه‌متن‌های ادبی بچینیم»، جمعی به نام خوشه چینان وحی را تشکیل دادند. این جمع خشت اول گردان ادبی امام سجاد(ع) بود! هنوز هم هست، سوره‌های کوچک‌تر قرآن انتخاب می‌شوند، با این هدف که اگر کسی خواست برحسب ذائقه ادبیش چنین فضایی از قرآن را تجربه کند، یا سوره را جایی درس بدهد، یا فضای سوره را در قالب صوت و تصویری بگنجانند تا برایش همایشی برگزار کند (چنان‌که تا به حال از این دست همایش‌ها برگزار شده است)، متن‌های

الظَّفَرُ بِالْحَزَمِ، وَ الْحَزْمُ بِإِجَالَةِ الرَّأْيِ، وَ الرَّأْيُ بِتَحْصِينِ الْأَسْرَارِ

پیروزی در گرو دوراندیشی و دوراندیشی در گرو به کارنداختن رأی و اندیشه و اندیشه در گروه حفظ اسرار است.

نهج البلاغه، حکمت ۴۸

ادبی آماده‌ای از سور مختلف وجود داشته باشد. خوشه‌چینان محفل کسانی باشد که می‌خواهند هنر نوشتن و توان قلم‌شان را هم از وحی وام بگیرند و هم برای وحی بکار گیرند. برای هر سوره، چندین هفته طول می‌کشد تا متن‌های ادبی به ثمر برسد. باید اول خوب سوره و منظور و غرضش را فهمید واژگان اصلی را مشخص کرد تا فصل‌بندی آیات و فضاهای مختلف آن‌ها دریابید، تا متنی که نوشته می‌شود غیر از لطافت و ادبش، بازتابی از معنای سوره باشد. آخر هم ساختار سوره‌ها و هم محتوا و واژگان و چینش آیات آن‌ها، شاکله‌ای منظم و بس هنرمندانه دارند. عجیب هم نیست! اگر وحی حالتی غیر از این نظم زیبا باشد، عجیب است!

آخرین سوره‌ای که هفته پیش بعد از شش هفته تدبر و بحث، با سی متن متنوع بسته شد، سوره زلزال بود. محصول این محفل، تبدیل به کتابچه‌های ادبی سور مختلف می‌شود که نمونه‌های قبلی آن، در قفسه کتاب‌های مدرسه موجود است. محفل این جمع، با حضور استاد رجبعلی، شنبه هر هفته، ساعت ۳ تا ۵ عصر، در ساختمان مرکز آموزش، بر روی اهل قلم و هر دوستدار نوشتن از وحی و برای وحیی، گشوده است.

گردان ادبی امام سجاد(ع)، چهار گروه دیگر را هم پوشش می‌دهد که عبارتند از: گروه مفردات (ساختار ادبی حروف قرآن)، شعر آیینی (اشعار آیینی برگرفته از محتوای سوره‌ها)، شعر کودک و نوجوان، و داستان‌نویسی قرآنی. این‌شاء‌الله در شماره‌های آینده نشریه، توضیحی از هرکدام و نمونه‌ای از محصولات ادبی‌شان، را خواهیم خواند.

آدرس مجازی گردان ادبی امام سجاد(ع): gordan-adabi.blogfa.com

می‌توانید با پست الکترونیکی gordan.adabi@gmail.com با ما در ارتباط باشید.

مدیر مسئول: فاطمه قنبریان

صاحب امتیاز: احمدرضا اخوت

هیأت تحریریه: دانشجویان مدرسه قرآن و عترت علیهم‌السلام (کاشفیون)

سردبیر: نعیمه پورصالحی

<div><div>کاشت</div></div>	
<div><div>‎</div><div> <p>آهفته‌نامهٔ فرهنگی، خبری مدرسهٔ دانشجویی قرآن و عترت دانشتگاه تهران</p> </div></div>	
به نام ســـــــــــــــــلام	
این آیه سجده دارد	

الله اکبر! چه باشکوه است! نظام مراتبی عالم را می‌گویم! عظمت و شکوهش آنقدر زیاد هست که تو را به سجده اندازد!

فکرش را بکن؛ وقتی تشنه‌ای، اگر نیتی کنی و زیر لب «بسم‌الله» ای بگویی، و آنگاه آب را بنوشی، در این دنیا سیراب شده‌ای؛ در عالم ملکوت، در حال ارتزاق از اسم ساقی او هستی و در عالم مثال صورت یک نمازگزار را داری (چرا که نماز، یاد خداست و هر عملی که یاد خدا باشد صورتی از نماز است). یعنی عملت، به اندازه همه عوالم آفرینش، صورت دارد.

در حدیثی آمده که روزه‌دار اگر هنگام سحر و افطار سوره قدر را تلاوت کند، مانند شهیدی است که در خون خود غلتیده است. یعنی صورت ملکوتی این عمل است که چنین باشکوه است. حدیث دیگری می‌فرماید مسّ حجرالاسود، به مثابه دست دادن با خداست. یا حدیث دیگری می‌فرماید اگر کسی در میان بی‌خبران یاد خدا کند، مانند کسی است که در میان مجاهدان باشد و همراه آنها جهاد کند.

پیش‌خوانـــــــــــــــــوان

راه اندازی سایت کاشف

به لطف خدا و به واسطه تلاش بی‌دریغ اعضای گروه هنر و رسانه مرکز آموزش، سایت نشریه کاشف به آدرس www.ekashef.ir بالاخره راه‌اندازی شد. از این پس شما می‌توانید فایل نشریه و هر قسمت از متون آن و همین‌طور نوشته‌های دیگر کاشفیون را در سایت مشاهده کنید و در صورت نیاز، البته باذکر منبع نشریه کاشف استفاده کنید.

در ضمن همه اعضای مدرسه‌ها می‌توانند دست به قلم شوند و مطالب دل‌نشین و جذاب کلاس‌هایی را که در آن‌ها شرکت می‌کنند، به رشته تحریر درآورند تا پس از نظارت محتوایی اعضای گروه محتوای کاشف، در سایت قابل مشاهده باشد.

خبرنگار یابی

«پیشخوان» کاشف قصد دارد تغییر سبک دهد. از علاقمندان به خبرنگاری دعوت می‌شود به عضویت نگارندگان خبرهای مدرسه‌ها درآیند. نام خود را به شماره سامانه مدرسه (۰۷۴۲۴۰۰۲۰۵) به عنوان خبرنگار کاشف پیامک کنید.

هیأت مدرسه

هیأت عزاداری مدرسه اهل‌بیتعلیهم‌السلام در دهه اول محرم برنامه‌های سخنرانی و مداحی خواهد داشت إن‌شاءالله. اطلاع‌رسانی مراسم از طریق سامانه مدرسه انجام خواهد شد.

تک‌خوشه

شکر آلاء رحمان

براساس سوره مبارکهالرحمن

آن زمان که نهایت پرواز انسان تا سقف قلب هوی گرفته‌اش بود و باورهایش بو گرفته بودند، در لابه‌لای ابرهای تیره خیالش هوی برش داشت بود که تمام دارایی‌های زندگیش و همه دنیا اعم از آسمان وزمین و دریا و خورشید و درختان زمین و ستارگان آسمان، همه و همه از آن اوست! خوب خدا خودش برای انسان خلق کرده است، پس چه نیازی به شکر است؟!

اما در این میان کسی بود که طور دیگری به خدا و نعمت‌هایش نگاه کرد. او خدایش را «رحمن» دید و نعمت‌های رحمن را رحمانیت ربّ خود دانست. هر آنچه از جانب رحمن

<div><div>شنبه</div></div>		<div><div>۱۸ آبان ۱۳۹۲</div></div>	<div><div>سال سوم</div></div>	<div><div>۶۹</div></div>
<div><div>۵ محرم ۱۳۳۵</div></div>	<div><div>شماره</div></div>	<div><div>۶۹</div></div>	<div><div>سال سوم</div></div>	<div><div>شماره</div></div>

همه زندگی می‌تواند به همین باشکوهی باشد. بهره‌مندی از این نظام باشکوه، اصلاً کار سختی نیست. فقط کافیس‌ت حواست جمع باشد که عالم، مراتب دارد و بهره‌مندی از نظام مراتبی عالم هم قانون دارد.

خوشا! خوشا به سعادت آن هفتاد و دو تنی که این نظام مراتبی عالم را درک کرده بودند. آن یار حضرت که می‌گفت: «یک جان برای فدا کردن در راه شما کم است. اگر هزار بار مرا بکشند و جسمم را به آتش کشند و خاکستم را به دریا بدهند، دست از یاری کردنتان بر نمی‌دارم». آن جوان رشید که می‌گفت شهادت برایم احلی من العسل است، آن مادر دل‌سوخته که سر بریده پسرش را به سمت دشمن انداخت و گفت «من آنچه را که در راه خدا داده‌ام، پس نمی‌گیرم»، آن دیگری که سپر امامش شد، تا نماز مولایش به اتمام رسد، و... چه عظمتی از این عالم را درک کرده بودند که چنین جوان‌مردانه ایستادند؟ و الله اکبر از آن‌چه که در چشمان زینب بود هنگامی که همه مراتب هستی به صبرش سجده می‌کردند و او بر فراز بلندمرتبه‌ترین قله انسانیت ایستاده بود و می‌گفت: «ما رأیت الاّ جمیلاً»

نظام آموزشی مدرسه

نظامی که در حال حاضر در مدرسه‌های قرآن، اهل بیت علیهم‌السلام و مرکز آموزش‌های قرآنی برای آموزش روش‌های تدبّر در قرآن برپاست، شبیه نظام ترمی واحدی دانشگاه‌ها است. یعنی شما با گذراندن دوره مقدمات تدبّر می‌توانید وارد سیستم تدبّر شوید و از آن پس به‌صورت ترمی دوره‌ها را یکی یکی بگذرانید تا این‌که به مرحله تخصص قدم بگذارید.

ممکن است از گوشه و کنار مدرسه‌ها راجع به تغییر این روند آموزش روش‌های تدبّر و تغییر شکل گردان‌ها چیزهایی شنیده باشید. اما آخرین خبرها حاکی از این است که کماکان این نظام به قوت خود باقی است و درترم‌های بعدی نیز این روند ادامه دارد.

کتابچه سوره داستانی

«افسون شیدایی» کاری از گردان ادبی امام سجاد پنجشنبه هفته گذشته رونمایی شد. این اثر که روایتی است داستانی از مضامین سوره‌های ناس و فلق، با الهام از جلد اول کتابچه سوره های ناس و فلق و در ادامه کتابچه سوره ها نوشته شده است. تفاوت این کتاب با کتابچه‌های پیشین از این سوره‌ها، در واحد بودن نویسنده و به تبع یک‌دست بودن زبان و زاویه دید و موضوع است. افراد گردان ادبی امام سجادعلیهم‌السلام امیدوارند این حرکت مقدمه جریان ادبی در حوزه داستان قرآنی و ادامه مسیر طی شده تمام خوبی‌های عالم قرار بگیرد.

<div><div>آهفته‌نامهٔ فرهنگی، خبری مدرسهٔ دانشجویی قرآن و عترت دانشتگاه تهران</div></div>	
--	--

پشت‌پنجــــــــــــــــره

عصاره حیات

گزارش همایش سوره مبارکه عصر

همایش سوره مبارکه عصر، با نام «عصاره حیات» که ششم آبان در تالار شهید دهشور پردیس علوم برگزار شد، بر آن بود تا با سپری کردن لحظاتی در محضر این سوره مبارک، ارزش مهم‌ترین سرمایه انسان یعنی عمر را متذکر شود و راه کارهایی برای جاودانه نمودن این سرمایه و جلوگیری از تباهی آن معرفی نماید.

«همه ما در طول مدت عمرمان چیزی را می‌گیریم، چیزی می‌دهیم. آن‌چه می‌گیریم، همین‌هایی است که در طول زندگی به‌دست می‌آید. ما در مقابل همه دستاوردهای خود، چیزی را داریم به طور مستمر و بی‌وقفه تحویل می‌دهیم و آن، مدت، مهلت و فرصت ما در این دنیاست؛ این دارد تمام می‌شود. سرمایه اصلی دارد ذره‌ذره کم می‌شود؛ مثل یخی که انسان در دستش بگیرد و آب شود. این سرمایه را باید به سرمایه تبدیل کنیم». این جملات قسمت‌هایی از صحبت‌های مقام معظم رهبری است که به زودگذر بودن و ارزشمندی عمر انسان اشاره دارد و غفلت از آن را معادل خسر و تباهی این سرمایه معرفی می‌کند. حفظ این سرمایه با توجه به سوره مبارکه عصر در چهار راه‌کار که در واقع جلوه‌گر یک حقیقت هستند، بیان می‌شود: «ایمان، عمل صالح، تواصی به حق وتواصی به صبر».

بنا به نظر نگارنده کتاب شریف المیزان، «عمل صالح» در حقیقت همان «ایمان»، «تواصی به حق» همان «عمل صالح» و «تواصی به صبر» همان «تواصی به حق» است؛ چرا که وصیت، رمز جاودانه نمودن پیام ایمان و جاری نمودن آن در جان بشریت است تا بدین وسیله حیات حقیقی را در سراسر عالم وجود جاری سازد. انسان هدایت یافته هرگز نمی‌تواند در مقابل هلاکت دیگران بی‌تفاوت باشد و هر آن در کمال دلسوزی و سرشار از عشق، انسان‌ها را به سوی حق و صبر در مسیر او می‌خواند و در این تواصی حیات انسانیت را جاودانه ساخته و سرمایه عمر را به سرمایه‌ای ماندگار تبدیل می‌کند.

در یک جمله به بیان سوره مبارکه عصر، دوری از خسر تنها برای انسان کامل و آنان که به او پیوسته‌اند، میسر است و تنها پیروی از او یعنی «عصاره حیات» است که عمر گران‌بهای انسان را در فشاری ثمربخش از خسر نجات می‌دهد و با گوهر ایمان جاودانه می‌سازد.

همایش عصاره حیات با تمام کاستی‌هایش بهانه‌ای بود برای ذکر نامی از امام عصر که حقیقت ایمان است و برای تواصی یک‌دیگر به حق و صبر برای یاری او. به امید آنکه «عصاره حیات»، خدمتگزاری در محضرش را برای همه ما و تمام کسانی که در برگزاری هر چه بهتر این همایش، حتی برای لحظه‌ای تلاش کردند، بپسندد.

خانم هاشمی، دبیر همایش سوره مبارکه عصر: عصر روز قبل از همایش با یکی از اقوامان برای کلاس آقای رحیمی در مدرسه اهل بیت بودیم. همین‌طور که در حال انجام هماهنگی‌های همایش بودم، از ایشان که همسرشان شاعر هستند، خواستم که از همسرشان (آقای علیرضا قنبری) بخواهند برایمان شعری بگویند. با اعلام موافقت ایشان، خانم فردوسی چند دقیقه‌ای سوره عصر را برای آقای قنبری توضیح دادند و با این‌که زمان کمی داشتیم، ایشان لطف کردند و پذیرفتند که با مضامین سوره عصر و خطاب به امام عصر علیه‌السلام شعری بسرایند. در کمال تعجب ما این شعر زیبا زودتر از زمان مقرر به دست ما رسید. الحق که این عنایت ویژه ای است.

ارزو احمدیان

<div><div>شنبه</div></div>		<div><div>۱۸ آبان ۱۳۹۲</div></div>	<div><div>سال سوم</div></div>	<div><div>۶۹</div></div>
<div><div>۵ محرم ۱۳۳۵</div></div>	<div><div>شماره</div></div>	<div><div>۶۹</div></div>	<div><div>سال سوم</div></div>	<div><div>شماره</div></div>

این شعر عنایت شده است

شعر همایش سوره عصر

ماقایی تن‌خسته توفان زده‌ایم.....حرف از سفرعشق فراوان زده‌ایم
تردید نداریم که ساحل دور است.....تردید نداریم که خسران زده‌ایم
خسران زده‌ایم و هم‌چنان می‌مانیم.....ماخاک کویر و تشنه‌بارانیم
هر چند که در حسرت سودیم همه.....ماهر چه که هستیم زبان کارانیم
هر چند که پای دلمان بی‌تاب است.....آن دل که به مقصد برسد نایاب است
ای رود! تو باید که به دریا برسی.....رودی که به دریا نرسد مرداب است
وقتی که دلی مثل بیابان داریم.....وقتی که به لب دعای باران داریم
یک راه فقط تا به اجابت مانده است.....ایمان، و عمل به آن‌چه ایمان داریم
او شاعرِ شعرِ لحظه دیدار است.....او «گلشن راز» و «مخزن الاسرار» است
سوگند به عصر، می‌رسد روزی او.....مردی که خودش «عصاره اعصار» است
هر چند که از معرکه دوری بکند.....«انسان» شده با «زبان» عبوری بکند
جز آن‌که فقط در پی «حق» باشد و بس.....جز آن‌که سفارش به «صبوری» بکند

در حریم رضوے

چیدمان سبک زندگی، از اول!

ذره‌بینے برای دیدن جریان اسماء الهیے در زندگی

موضوع سبک زندگی در سال‌های اخیر با توجه به بیانات مقام معظم رهبری، از اهمیت ویژه ای برخوردار گشته است. سخن رهبری ناظر به تقابل دو نوع سبک زندگی غربی و سبک زندگی دینی و همچنین حساس ساختن بطن جامعه نسبت به ایجاد زاویه و انحراف از آرمان های اسلامی در رفتارها و برخوردهای معمول زندگی است، که به ظاهر متمدنانه و بدون مرز، اما در باطن تقلیدگرایانه و تقلیل گرایانه است. تقلیدگرایانه در عرصه هایی که لزوماً نتیجه‌بخش بودن آن روشن نیست؛ بلکه در فرهنگ مبدأ نیز با آسیب‌هایی روبه‌رو بوده و تقلیل گرایانه در بخش‌هایی از فرهنگ بومی-مذهبی که باعث دور شدن از غایت اصلی جامعه اسلامی و بیشتر در جهت پیش‌برد غایت نظام غیر الهی است.

غایت در جامعه اسلامی براساس مرتفع ساختن نیاز حقیقی انسان‌هاست. مطمئناً اولین موضوعی که به ذهن می رسد این است که نظام غرب هم در سبک زندگی خود برطرف کردن نیاز را مقدم داشته و همین نیز مورد اعتراض نظام‌های دینی قرار گرفته است. باید گفت آنچه در سبک زندگی دینی مد نظر است، اولاً شناخت «نیازهای حقیقی» و ثانياً «شکل برطرف کردن آن» است.

باید گفت آنچه در سبک زندگی دینی مد نظر است، اولاً شناخت

«نیازهای حقیقی» و ثانياً «شکل برطرف کردن آن» است.

نیاز هر مخلوق، سبک زندگی او را تعیین می‌کند. انسان نسبت به سایر مخلوقات، بیشترین نیازها را داراست، به همین دلیل می‌تواند از دایره وجود حظ و بهره بیشتری برد. این توسعه و جودی می‌تواند جهت طولی و سیر ملکوتی در نظام خلقت داشته باشد و انسان را از مراتب پایین و کم برخوردار از وجود، به مراتب بالاتر و با برخورداری حداکثری از وجود سوق دهد که در فرهنگ قرآن از آن به عنوان «کوثر» یاد می‌شود. در مقابل این توسعه، نیازها می‌توانند در جهت عرضی و در سطح دنیایی و مادی باشند که باعث ایجاد «تکاثر» و آسیب‌های ناشی از آن می‌گردد.